

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 24C/181/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115222453
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kalináková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8115222453.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ingrid Kalinákovou v právnej veci žalobkyne: P. J.W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX G., pr. zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: INVEST-KAPITAL, a.s., so sídlom Hattalova 12/C, 831 03 Bratislava, IČO: 35 871 334, práv. zast. JUDr. Zuzanou Pitoňákovou, advokátkou so sídlom Hlavná 77, 080 01 Prešov, v konaní o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

I. Určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v Zmluve č. XXXXXXXXXX zo dňa 27.08.2010 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná.

II. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.08.2015 domáhala určenia, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v Zmluve číslo XXXXXXXXXX z 27.08.2010 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. Zároveň požadovala náhradu trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že ide o Zmluvu o úvere dostupná pôžička číslo XXXXXXXXXX, ktorú s právnym predchodcom žalovaného Poštovou bankou a.s. uzatvorila dňa 27.08.2010. Zmluvu považuje za problematickú v nesúlade so zákonom č. 129/2010 Z.z., keďže predmetná zmluva neobsahuje náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) - chýbajúci rozpis splátok. Súčasťou typovej formulárovej zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa, je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy, a to konkrétne článku 3 ods. 4 Úverovej zmluvy. Právny predchodca žalovaného požiadala zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy napriek skutočnosti, že neexistovalo žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by jej uložilo povinnosť plniť. Zamestnávateľ bol povinný vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne a žalobkyňa nemala možnosť ich priamo zastaviť. Uviedla, že zamestnávateľ je podľa zákona povinný vykonávať zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Chýba akákoľvek súdna kontrola spotrebiteľskej zmluvy z toho hľadiska, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by podliehali ex offio súdnej ochrane. Zamestnávateľom žalobkyne je spoločnosť TR. D. D. S..D., T. L. X/A, XXX XX J., W.: XX XXX XXX. Žiadosť veriteľa zamestnávateľovi o vykonanie zrážok zo mzdy preukázala žalobkyňa listom zo dňa 06.05.2013, čím zároveň osvedčila vecnú súvislosť medzi zrážkami zo mzdy a spornou Dohodou o zrážkach zo mzdy. Poukázala na ustanovenie § 5a ods. 1 písm. a) zákona číslo 250/2007 Z.z. v znení účinnom od 01.05.2014, na dôvodovú správu k zákonu číslo 102/2014 Z.z., ktorým bol zákon o ochrane spotrebiteľa novelizovaný. Uviedla, že prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 01.05.2014 v § 29b zákona číslo 250/2007 Z.z. neobsahuje úpravu § 5a ods. 1 písm. a). Uplatnenie tohto právneho úkonu je preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka v rozpore so zákonom a je teda absolútne neplatným. Žalobkyňa dala do pozornosti, že Európska komisia sa vo veci C - 30/12 v písomných pripomienkach z 02.05.2012 vyjadrila k neprijateľnosti dohody o zrážkach zo mzdy v bodoch 22 a 23, čo bolo následne

pretavené v navrhutej odpovede na predloženú prejudiciálnu otázku, ako by mal Súdny dvor EÚ rozhodnúť. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale ako už uvádza súdny dvor, pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie, ja relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Ani v prípade upustenia od použitia Dohody o zrážkach zo mzdy bez presného vyhlásenia veriteľa žalobkyňa nemá istotu, že veriteľ v budúcnosti opätovne nevyzve jej zamestnávateľa na vykonávanie zrážok zo mzdy a že autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky vrátane spornej časti pohľadávky. Zároveň navrhla vydať predbežné opatrenie, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX z 27.08.2010 až do právoplatného skončenia veci samej. Žalobkyňa uviedla, že má naliehavý právny na určenie neplatnosti právneho úkonu. Deklarovaním neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach, vyrieši sa tým prípustnosť/nepřipustnosť Dohody o zrážkach zo mzdy čo do základu právnej otázky, čím judikatúra odôvodňuje naliehavý právny záujem (6Cdo 192/2010, 1Cdo 91/2006).

2. Tunajší súd uznesením č. k. 24C/181/2015 - 17 zo dňa 25.09.2015 predbežným nariadením uložil povinnosti žalovanému zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy zo Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 27.08.2010, a to až do právoplatného skončenia vo veci samej. Zároveň uložil zamestnávateľovi žalobkyne P. D. D. S..D.. povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa Dohody o zrážkach zo mzdy zo Zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXX zo dňa 27.08.2010. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 05.11.2015.

3. Právny predchodca žalobcu vo svojom vyjadrení, ktoré bolo súdu doručené dňa 22.12.2015 v znení č. I. 25-34 spisu navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala neistotu svojho právneho postavenia a zároveň príčinnú súvislosť medzi určením neplatnosti napadnutého právneho úkonu a jeho prípadným budúcim uspokojením. Má za to, že žalobkyňa nemôže vyhlásiť, že má naliehavý právny záujem ak nespláca, teda aj zrážkami zo mzdy, dohodnuté splátky podľa uzavretej Zmluvy o revolvingovom úvere, keď platnosť samotnej zmluvy nenamieta. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.11.2013 sp. zn. 13Co/994/2013. Uviedol, že žalobkyňa nijakým spôsobom nerozporuje, že bola dlžníkom a mala dlh voči žalovanému, rozporuje len spôsob splácania a z tohto dôvodu nie je naliehavý právny záujem preukázaný. Uviedol, že dňa 29.10.2015 žalovaný ako postupca uzatvoril so spoločnosťou INVEST-KAPITAL, a.s. Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalobkyňi zo Zmluvy o úvere. Vzhľadom na uvedené má právny predchodca žalovaného za to, že to žalobkyňa nemá naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy voči právnenmu predchodcovi žalovaného, nakoľko právny predchodca žalovaného nedisponuje žiadnou pohľadávkou zo Zmluvy o úvere, ktorú by si mohol na základe Dohody o zrážkach zo mzdy voči žalobkyňi uplatniť. Navrhol žalobu zamietnuť z dôvodov, že žalobkyňa v žalobe neodôvodnila a nepreukázala svoj naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, nie je naliehavý právny záujem na určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy, pretože právne postavenie žalobkyne nie je bez tohto určenia ohrozené ani neisté, právny predchodca žalovaného nedisponuje žiadnou pohľadávkou zo Zmluvy o úvere, ktorú by si mohol voči žalobkyňi uplatňovať vykonávaním zrážok zo mzdy. Zároveň uviedol, že Dohoda o zrážkach zo mzdy bola dojednaná v súlade s Občianskym zákonníkom a predstavuje legitímne a zákonom aprobované zabezpečenie záväzku, a teda Dohoda o zrážkach zo mzdy je platne dojednaná. Právny predchodca žalovaného zastáva názor, že Dohoda o zrážkach zo mzdy nemôže byť neplatne dojednaná, nakoľko odráža obsah zákonného ustanovenia § 551 OZ. Právny predchodca žalovaného má za to, že ustanovenia zmluvy týkajúce sa Dohody o zrážkach zo mzdy sú v Zmluve o úvere zakotvené v prehľadnej forme a takými istými písmenami ako ostatné ustanovenia Zmluvy o úvere, pričom Dohoda o zrážkach zo mzdy ja obsiahnutá v samotnom bode Zmluvy o úvere, pričom samotná Zmluva o úvere má len 9 bodov. Uviedol, že právny poriadok Slovenskej republiky umožňuje spotrebiteľom sa brániť proti vykonávaniu zrážok zo mzdy, či už žalobou vo veci samej ako aj návrhom na nariadenie predbežného opatrenia o zákaze vykonávania zarážok, preto nie je možné považovať ju za neprímeranú podmienku. Poukázal na skutočnosť, že aj príslušné ustanovenia smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102/EHS, ktoré boli transponované do príslušných prepisov slovenského právneho poriadku, výslovne pripúšťajú zabezpečenie spotrebiteľských zmlúv. Nakoľko žiaden predpis Európskej únie nezakazuje zabezpečenie záväzkov zo spotrebiteľskej zmluvy

dohodou o zrážkach zo mzdy a možnosť zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej zmluvy potvrdzuje aj najnovšia judikatúra Európskeho súdneho dvora a dohoda o zrážkach zo mzdy odráža obsah zákonného ustanovenia, považuje právny predchodca žalovaného dohodu o zrážkach zo mzdy za platne dojednaný legitímny prostriedok zabezpečenia záväzkov. Zároveň namietal, že právny predchodca žalovaného nie je pasívne vecne legitimovaný v tomto konaní, nakoľko pasívne legitimovaný na konanie o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy je nositeľ hmotného práva (majiteľ pohľadávky voči žalobcovi). Postúpením pohľadávky zanikol nárok právneho predchodcu žalovaného voči žalobkyni, a teda právny predchodca žalovaného nie je ani nositeľom hmotného práva. Žaloba tak smeruje voči subjektu, ktorý nie je v súčasnosti nositeľ práv a povinností z hmotnoprávneho vzťahu. Nedostatok pasívnej vecnej legitímácie je sám o sebe dôvodom pre zamietnutie žaloby pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie.

4. Tunajší súd uznesením č. k. 24C/181/2015 - 45 zo dňa 18.04.2016 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalovaného Poštová banka, a.s. so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 vstúpil žalovaný INVEST-KAPITAL, a.s. so sídlom Záhradnícka 51, 821 08 Bratislava, IČO: 35 871 334. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.05.2016.

5. Právna zástupkyňa žalovaného na pojednávaní dňa 03.11.2016 navrhla spojiť konania vedené na tunajšom súde pod sp. zn. 24C/181/2015 a sp. zn. 29C/39/2016 s odôvodnením, že ide o konania, ktoré skutkovo spolu súvisia, týkajú sa tých istých strán. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 29C/39/2016 súd zistil, že rozsudkom č. k. 29C/39/1016 - 61 zo dňa 04.11.2016 bola žalobkyňa zaviazaná zaplatiť žalovanému sumu vo výške 1.316,44 eur s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 440,27 eur od 18.02.2014 do zaplataenia a zo sumy 876,17 eur od 22.05.2014 do zaplataenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň bol priznaný žalovanému voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uvedený rozsudok doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. K vyhláseniu uvedeného rozsudku došlo dňa 04.11.2016, teda nasledujúci deň po pojednávaní vo veci sp. zn. 24C/181/2015, na ktorom právna zástupkyňa žalovaného navrhla spojiť uvedené konania. Vzhľadom na uvedené súd nepristúpil k spojeniu konaní v zmysle ustanovenia § 166 ods. 1 C.s.p..

6. Súd na pojednávaní dňa 10.01.2017 v súlade s ustanovením § 180 C.s.p. pojednával vec v neprítomnosti žalobkyne, žalovaného.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom spisu, pričom zistil nasledujúci skutkový stav, na základe ktorého dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom:

8. Právny predchodca žalovaného so žalobkyňou uzatvorili dňa 27.08.2010 Zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyni úver vo výške 2.000 eur s mesačnou splátkou 54 eur, s celkovými nákladmi 1.077,22 eur, s dátumom konečnej splatnosti úveru 16.06.2016, s dátumom prvej platby 16.09.2010, s výškou úrokovej sadzby 24,5 %, s dátumom splatnosti splátok vždy k 16. dňu kalendárneho mesiaca, s počtom mesačných splátok 70, s priemernou hodnotou RPMN 18,09 % a RPMN 28,8 %.

9. Z bodu 3.4 predmetnej zmluvy vyplýva, že podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 Občianskeho zákonníka, ktorá je zabezpečením pohľadávky banky vzniknutej zo Zmluvy o úvere v súlade s článkom 4 bod 4.8 OP pre úver. Žalobkyňa v žalobe tvrdila, že právny predchodca žalobcu Poštová banka, a.s. požiadal jej zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy napriek neexistencii žiadneho súdneho rozhodnutia, ktoré by jej uložilo povinnosť plniť, pričom zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky z jej mzdy a nemá možnosť ich priamo zastaviť. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Chýba akákoľvek súdna kontrola spotrebiteľskej zmluvy z toho hľadiska, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by podliehali ex offo súdnej kontrole.

10. Zamestnávateľom žalobkyne je spoločnosť P. D. D., S..D., T. L. X/A, XXX XX J., W.: XX XXX XXX. Právny predchodca žalovaného Poštová banka, a.s. požiadala zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy listom zo dňa 06.05.2013.

11. Právny predchodca žalovaného listom zo dňa 06.05.2013 vyzval zamestnávateľa žalobkyne P. D. D., S..D. v súlade s ustanovením § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka na realizáciu Dohody o zrážkach

zo mzdy. Uviedol, že z dôvodu, že žalobkyňa porušila ustanovenia zmluvy týkajúce sa splácania svojho záväzku, dostala sa do omeškania, a preto požiadal realizovať mesačné splátky vo výške 63 eur s prihliadnutím na výšku zrážok postihnutelných výkonom rozhodnutia v súlade s Občianskym súdnym poriadkom.

12. Z prehľadu o vykonávaných zrážkach zo mzdy zo dňa 20.07.2015 vyhotoveného zamestnávateľom žalobkyne P. D. D., S..D.. vyplýva, že žalobkyni boli vykonané zrážky zo mzdy v celkovej výške 15,11 eur. Zostatok dlhu k 30.06.2015 predstavoval 1.984,89 eur.

13. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

14. Podľa § 5a ods. 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

Dôvodová správa k Zákonu č. 102/2014 Z.z., ktorým bol zákon o ochrane spotrebiteľa novelizovaný o vyššie citované znenie:

„Vylučujú a obmedzujú sa niektoré formy zabezpečenia záväzku spotrebiteľa zo spotrebiteľskej zmluvy. Vylúčené je zabezpečenie prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa, ak nebola táto dohoda uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ nebol poučený o jej následkoch a nemal možnosť takúto dohodu odmietnuť, ako aj zabezpečenie záväzku spotrebiteľa zmenkou alebo šekom. Dohoda o zrážkach zo mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa umožňuje, aby platiteľ mzdy alebo iných príjmov spotrebiteľa vyplácal časť týchto platieb priamo predávajúcemu momentom, kedy mu je táto dohoda predložená. Všeobecná úprava v Občianskom zákonníku nevyžaduje schválenie súdom, stačí iba jednostranný úkon zo strany predávajúceho. Vytvára sa tým výrazná nerovnováha medzi postavením zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Preto je žiaduce, aby tento inštitút nemohol byť používaný bez prísnejšej úpravy v prospech spotrebiteľa. Je potrebné, aby o uzavretí takejto dohody (či už ako osobitnej zmluvy alebo ako zmluvného dojednaní) spotrebiteľ mohol rozhodnúť a prípadne ju odmietnuť. Vyžaduje sa, že predávajúci, ktorý koná v rámci zákonom uloženou povinnosťou dodržiavať riadnu odbornú starostlivosť, upozorní spotrebiteľa na toto ustanovenie, príp. poskytne jeho výklad tak, aby spotrebiteľ vedel urobiť uvážené rozhodnutie.“

15. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

17. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

18. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší

20. Podľa § 54 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o význame zmluvnej podmienky sa výklad priaznivejší pre spotrebiteľa neuplatní, ak právo na príslušnom orgáne uplatňuje právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa.

21. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

22. Podľa § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka, proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

23. Podľa § 551 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

24. Základnou otázkou, ktorú bolo nevyhnutné riešiť v tomto konaní, či má žalobca v zmysle § 137 písm. c) CSP na tejto určovacej žalobe naliehavý právny záujem.

25. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

26. Žalobkyňu zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Súd má za to, že bez takéhoto určenia by právne postavenie žalobkyne bolo neisté, preto bol daný naliehavý právny záujem na rozhodnutí o podanej žalobe, a to z toho dôvodu, že aj napriek tomu, že súd uznesením č.k. 24C/181/2015-17 zo dňa 25.09.2015 nariadil predbežné opatrenie až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, uvedené uznesenie má len dočasný charakter, a vzhľadom na postoj žalovaného v konaní, keď počas celého konania zotrúva na svojich postojoch, možno od neho v budúcnosti očakávať domáhania sa plnenia od žalobkyne, preto bolo nevyhnutné poskytnúť ochranu žalobkyňi. Naliehavý právny záujem predpokladá výslovne aj § 153 ods. 4 OZ. Podľa názoru súdu žalobkyňa ako spotrebiteľovi je nevyhnutné poskytnúť ochranu, najmä ak existuje nebezpečenstvo, že sa v procese zrážok zo mzdy, na základe dohody o zrážkach zo mzdy, zabezpečuje a umožňuje uhradiť bez súdnej kontroly aj zjavne nedôvodné plnenie (aj vzhľadom na nižšie popísaný záver súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru), na ktorú skutočnosť musí brať súd ohľad (porov. Rozsudok C-106/77 Simmenthal). Na rozdiel od žalovaného súd nemá pochybnosti, že aktuálne právne postavenie žalobkyne je neisté, nakoľko táto bez určenia úveru za bezúročný a bezpoplatkový nemôže vedieť, aký je reálny a oprávnený zostatok jej dlhu. Bez autoritatívneho určenia súdu žalobkyňa nebude vedieť, či má plniť aj požadované úroky z úveru, alebo nie. Ak by súd prijal argumentáciu žalovaného o nedostatku naliehavého právneho záujmu a neprípustnosti tejto žaloby, tak potom by to viedlo k absurdnému záveru, že žalobkyňa majúca za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov by vlastne nemala inú možnosť ochrany ako 1/ buď čakať, kým žalovaný resp. veriteľ začne od nej dlžnú sumu súdne vymáhať aby sa potom v súdnom konaní mohol proti nároku brániť tvrdením o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru alebo by 2/ musela zaplatiť celú od nej požadovanú sumu vrátane nedôvodných úrokov a potom žalovať ich vydanie titulom bezdôvodného obohatenia. Oba závery sú neprijateľné a absurdné v situácii, keď žalobou o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je možné vyriešiť otázku oprávneného nároku voči žalobcovi a zostatku jeho dlhu. Ak žalovaný poukazuje na to, že žalobca doposiaľ nevrátil mu nič, tak tu súd uvádza, že po tomto určení bude aj pre žalobcu zrejmé, koľko má vlastne vrátiť. Ak by už bola mu poskytnutá suma úveru preplatená, práve to by bol dôvod na zamietnutie žaloby pre neexistenciu naliehavého právneho záujmu na takomto určení, lebo v takom prípade by žalobca mohol a mal žalovať priamo o plnenie v podobe vydania bezdôvodného obohatenia. Avšak v situácii, keď poskytnutá suma nebola preplatená a žalobca je vyzývaný k vráteniu úveru s príslušenstvom je práve podaná žaloba procesne vhodným a prípustným nástrojom, ktorý vyrieši existujúcu spornosť pokiaľ ide o výšku oprávneného dlhu žalobcu. Nie je možné odoprieť súdnu ochranu žalobcovi tvrdením, že má čakať, kým bude sám žalovaný alebo zaplatiť čo sa od neho žiada a potom časť toho žiadať späť.

27. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávnych vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

28. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

29. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

30. Podľa § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy, zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

31. Súčasťou tejto zmluvy o úvere je dohoda o zrážkach zo mzdy. Text Dohody nie je odlišený ani nijako oddelený od textu zmluvy a plynule nadväzuje na text zmluvy. Následne je uvedené miesto a dátum podpisu žiadosti/zmluvy a podpisy účastníkov.

32. Zmluva vypracovaná právnym predchodcom žalovaného a predložená žalobkyni na podpis vzbudzuje zdanie, ako keby jej obsahom bol len jeden právny úkon. Je to evidentné hneď z jej označenia. Až pod bodom 3.8 sa nachádza spomenutá dohoda o zrážkach zo mzdy, drobným, nečitateľným písmom. V prípade dvoch alebo viacerých právnych úkonov obsiahnutých v jednej listine, by preto malo byť bežnou praxou a zvyklosťou bankových alebo nebankových subjektov túto pluralitu právnych úkonov zvýrazniť. Právny predchodca žalovaného túto pluralitu právnych úkonov vôbec nezvýraznil, ale naopak vyvolal dojem, ako keby so žalobkyňou uzatvoril len jeden právny úkon. Takéto konanie právneho predchodcu žalovaného bežnej praxi a zvyklostiam odporuje a preto je v rozpore s dobrými mravmi. Konanie priečiace sa dobrým mravom je preto dôvodom neplatnosti právneho úkonu podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka.

33. Zmluva o úvere je formulárovou zmluvou, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa a súčasťou tejto formulárovej zmluvy bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy, pričom text zmluvy vrátane dohody o zrážkach zo mzdy je nečitateľný, napísaný veľmi malými písmenami, pričom po prvom nahliadnutí uvedeného textu, tento znechucuje spotrebiteľa dôsledne si ho preštudovať. Takýto právny úkon sa súdu javí ako úkon neplatný s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

34. Súd mal za to, že zmluvou o poskytnutí úveru právnym predchodcom žalovaného vopred vnútil pripraveným predtlačným tlačivom žalobkyni aj iný úkon než len ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu. Tak ako vyplýva z predtlačného textu zmluvy žalobkyňa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj tú časť, ktorou malo dôjsť k dohode o zrážkach zo mzdy, pričom právna predchodca žalovaného nepreukázal, že žalobkyňu náležite oboznámil o zabezpečovacom inštitúte - Dohode o zrážkach zo mzdy a o následkoch tohto inštitútu. Súd má za to, že žalobkyňa ako osoba neznalá zákona bez podrobnejšieho pre neho zrozumiteľnejšieho výkladu obsahu dohody o zrážkach zo mzdy, nebola schopná posúdiť následky tejto nedostatočnej vedomosti a informovanosti. Takto sa dá usudzovať nedostatok vôle žalobkyne ako spotrebiteľa vstúpiť do dohody o zrážkach zo mzdy s právnym predchodcom žalovaného.

35. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že zmluvy uzatvorené medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného sú zmluvami spotrebiteľskými a jedná sa o štandardné alebo formulárové zmluvy, kde vopred naformulované sú aj ustanovenia týkajúce sa dohody o zrážkach zo mzdy. Uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy ako neoddeliteľnej súčasťou formulárovej zmluvy o poskytnutí úveru je spotrebiteľ nútený kedykoľvek v platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly nárokov uplatnených veriteľom na základe neprijateľných klauzúl, resp. bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávanie v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok.

36. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany spotrebiteľov zavedený smernicou Rady 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávajúcu silu ako aj úroveň

informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah.

37. Je potrebné zdôrazniť, že súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl, rozhodujúce teda je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. Je nesporné, že úver je odplatným právnym úkonom, pričom ekonomickým cieľom finančného úveru je poskytnutie peňažných prostriedkov spravidla za odplatu formou úrokov na určitú dobu za účelom ich ekonomického využitia podľa predstáv dlžníka alebo aj dohodnutý účel.

38. V danom prípade súd dospel k záveru, že výkon zrážky zo mzdy nepodliehal autorizácii ani verifikácii primeranosti zo strany zodpovedného štátneho orgánu, kedy bol spotrebiteľ vystavený neprimeranému konaniu zo strany dodávateľa. Z tohto dôvodu súd má za to, že sa jedná o neplatnú dohodu, nakoľko spotrebiteľ bol nútený predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy podpísať ako súčasť formulárovej dohody o poskytnutí úveru, pričom táto dohoda nebola individuálne dojednaná. Žalobkyňa sa len zo mzdového oddelenia svojho zamestnávateľa dozvedela o tom, že sú vykonávané zrážky z jej mzdy, ktoré neboli individuálne dojednané v rámci dojednávania úverových zmlúv. Uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, podľa názoru súdu spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu dodávateľa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly prípadných neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa. Z uvedeného dôvodu súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil za neprijateľnú a tým aj neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1, 6 Občianskeho zákonníka a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

39. Pokiaľ ide o ostatné argumenty žalobkyne v žalobe a v podaní jej právneho zástupcu uvedené, súd sa v tomto smere s nimi stotožňuje a na nich odkazuje, pretože ide o všeobecne známu rozhodovaciu prax súdov („notóriu“) vo vzťahu k „spotrebiteľským úverom“, o ktorej má bezpochyby vedomosť aj žalovaný, ako subjekt dlhoročne sa pohybujúci práve v tejto sfére, a ktorých prevzatie vytvára spoľahlivý podklad pre záver súdu o potrebe vyhovieť žalobe v tejto veci.

40. Vo vzťahu k námietkam právnej zástupkyne žalovaného, že nie je naliehavý právny záujem na určovacej žalobe z dôvodu, že vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp.zn. 29C/39/2016 zo dňa 04.011.2016 bolo rozhodnuté, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalobcovi zo zmluvy o úvere, ktorej súčasťou mala byť dohoda o zrážke zo mzdy, istinu 440,27 eur od 08.12.2014 do zaplataenia s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne, že týmto rozhodnutím súdu boli vyriešené všetky právne spory medzi žalobkyňou a žalovaným, súd uvádza, že je bez významu vyjadrovať sa k skutočnosti a posudzovať, či zmluvné dojednania sú súladné s platným právnym poriadkom, nakoľko rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 29C/39/2016-61 zo dňa 04.11.2016 doposiaľ nenadobudol právoplatnosť.

41. S poukazom na vyššie uvedené, súd vyhovel žalobe žalobcu a rozhodol tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

42. Kľúčovou pre rozhodnutie sporu bolo vyriešiť otázku, či žalovaný, je vecne pasívne legitimovaným v danom spore a ak áno, či je vecne pasívne legitimovaným v prípade požadovaného určenia, kde na prvý pohľad z logiky veci sa jasne zdá, že žalovaným by mal byť priamo veriteľ žalobcu. Práve prejednávany spor je však podľa názoru súdu jasným príkladom toho, že vecne pasívne legitimovaným v spore o tu požadované určenia môže byť aj ten, kto sám síce veriteľom nie je. Pasívnu vecnú legitimáciu takého subjektu zakladá priamo zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Ten v čase, keď sa žalobca rozhodol podanou žalobou uplatniť svoje ústavné právo na súdnu ochranu a aj v súčasnosti podľa názoru súdu jasne pripúšťa aj v takomto spore žalovať toho, kto koná v mene alebo na účet veriteľa.

43. Za účelom pochopenia záveru súdu o pasívnej vecnej legitimácii tu označeného žalovaného je treba podporne nazrieť do vývinu právnej úpravy v zákone o ochrane spotrebiteľa. Podľa § 2 písm. b) toho zákona v znení účinnom do 30.04.2014 sa na účel tohto zákona rozumel predávajúcim 1. podnikateľ - ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec, 2. fyzická osoba, ktorá predáva spotrebiteľovi rastlinné a živočíšne výrobky z vlastnej

drobnej pestovateľskej činnosti alebo chovateľskej činnosti alebo lesné plodiny, 3. fyzická osoba, ktorá predáva vlastné použité výrobky, okrem potravín.

44. Z celej koncepcie, povahy a účelu zákona o ochrane spotrebiteľa a z v ňom obsiahnutej legálnej definície pojmu služba (§ 2 písm. i/) podľa názoru súdu jasne vyplýva, že za predávajúceho treba považovať aj poskytovateľa úverových služieb.

45. Zákonom č. 102/2014 Z.z., bol s účinnosťou od 01.05.2014 zákon o ochrane spotrebiteľa zmenený aj v časti legálnej definície pojmu „predávajúci“ a to tak, že podľa § 2 písm. b) tohto zákona sa s účinnosťou od 01.05.2014 rozumie predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet. 57. Čo zákonodarcu viedlo k tejto zmene vysvetlil v dôvodovej správe k zákonu č. 102/2014 Z.z. kde v čl. VIII bod 1 uviedol, cit. „Predávajúci je v súlade s ustálenou definíciou v spotrebiteľskej legislatíve vymedzený ako fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Definícia predávajúceho sa rozširuje aj na osoby, ktoré konajú v mene a záujme predávajúceho, s cieľom zamedziť možnosti obísť zákonné povinnosti použitím rôznych právnych inštitútov, napríklad prostredníctvom mandátnej zmluvy.

46. Ak zákon o ochrane spotrebiteľa v § 4 ods. 10 jasne stanovuje, že ak predávajúci porušuje povinnosť uloženú súdom alebo osobitným predpisom zdržať sa používania neprijateľnej zmluvnej podmienky považuje sa také konanie za osobitne závažné porušenie povinnosti predávajúceho, tak potom to vzhľadom na už uvedenú legálnu definíciu pojmu predávajúci (v zmysle ktorej sa ním rozumie aj ten, kto koná v jeho mene alebo na jeho účet) nemožno vykladať inak ako tak, že súd môže povinnosť zdržať sa používania neprijateľnej zmluvnej podmienky uložiť nielen veriteľovi, ale aj tomu, kto koná v jeho mene alebo na jeho účet, lebo inak by predmetné ustanovenie stratilo zmysel. Preto v spore o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy možno žalovať aj toho, kto v konkrétnom prípade aktívne koná v mene alebo na účet veriteľa, pričom v prejednávanej spore je takou osobou práve žalovaný. Jeho pasívna vecná legitímácia je teda vzhľadom na už spomínaný zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane a spotrebiteľa, jeho podstatu a účel daná.

47. Predmetom sporu tu nie je žalobcom požadované plnenie (napr. vydanie bezdôvodného obohatenia) ku ktorému by bolo možné zaviazat' len toho, kto také plnenie reálne prijal (teda ak by to bol veriteľ, len veriteľa). Predmetom je tu určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Súdom zistená absolútna neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy tak ako každá absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí voči všetkým. Preto v situácii, keď žalobca uplatnil právo na súdnu ochranu proti tomu, kto voči nej konkrétne aktívne vystupuje ako subjekt vymáhajúci plnenie (hoci v mene alebo na účet iného), pričom v zmysle už uvedeného nie je možné také plnenie vymáhať použitím dohody o zrážkach zo mzdy, nemožno mu uprieť právo priamo žalovať tento vymáhajúci subjekt. Ak žalobca následne na hlavičkovom papieri žalovaného dostával oznámenia a výzvy, z ktorých priemerný spotrebiteľ ani nemusí vyrozumieť kto je vlastne skutočným veriteľom a kto, prečo a na základe čoho potom vlastne od neho skutočne vymáha dlh, potom sa nemožno čudovať, že takýto priemerný spotrebiteľ bude sa brániť proti tomu, kto reálne a aktívne voči nemu vystupuje a vymáha dlh a nie proti tomu, kto je skutočným veriteľom o čom v takom prípade (tu navyše sú označenia veriteľa a žalovaného pre priemerného spotrebiteľa ľahko zameniteľné) ani nemusí vedieť. Podľa názoru súdu práve pre prípady ako je tento bola zákonom č. 102/2014 Z.z. rozšírená definícia predávajúceho aj na osoby, ktoré konajú v mene a záujme predávajúceho. Žalovaný tu nie je osoba absolútne nesúvisiaca s postavením a právami žalobcu, žalovaný tu je osoba, ktorá aktívne voči žalobcovi vystupuje, žiada ho (prostredníctvom kontaktných údajov vo svojich výzvach) aby komunikoval priamo s ním, preto vzhľadom na uvedené ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa je žalovaný ako zástupca veriteľa pasívne vecne legitimovaným subjektom v prípade žalobcom požadovaného určenia. Vzhľadom na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru žalovaný stratí legitimitu na prípadné vymáhanie plnenia takým spôsobom a nad rámec len čistej úverovej istiny, preto žaloba proti nemu je prípustná.

48. Podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. V súdenom spore vzhľadom na už uvedené za porušiteľa treba považovať aj žalovaného. Ak zákon o ochrane spotrebiteľa účinný v čase podania žaloby povinnosti a zákazy predávajúceho vzťahuje aj na toho kto koná v jeho mene alebo na jeho účet, tak potom spotrebiteľ v prípade, že

k zásahom do jeho práv dochádza práve konaním zástupcu môže žalovať namiesto veriteľa priamo zástupcu. Zákon o ochrane spotrebiteľa teda oprávňoval žalobkyňu ako spotrebiteľa prostriedky ochrany proti porušeniu práv a povinností ním ustanovených (§ 3 ods. 5) vrátane práva na ochranu proti konaniu v rozpore s dobrými mravmi (§ 4 ods. 8 zákona) alebo pred neprijateľnou zmluvnou podmienkou (§ 3 ods. 3) uplatniť proti osobe konajúcej v mene alebo na účet predávajúceho (veriteľa) a takou je tu spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., teda žalovaný. Opačný výklad by podľa názoru súdu vzhľadom na podstatu a účel zákonnej úpravy odporoval zákonu a nemal by miesto v materiálnom právnom štáte, nakoľko by nezabezpečoval reálnu, skutočnú ochranu práv spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany. Súd ako orgán povolaný k rýchlej a účinnej ochrane práv nemôže podporiť účelový, čisto formalistický výklad zákona v situácii, keď je možné cez zrážky zo mzdy vymáhať aj nedôvodné nároky z bezúročného a bezpoplatkového úveru voči žalobcovi s nutnosťou iniciovať potom ďalšie zbytočné konania, keď práve na tu posudzovaný prípad dopadá novela zákona o ochrane spotrebiteľa uskutočnená zákonom č. 102/2014 Z.z. vid' už spomínaná dôvodová správa.

49. Významným je tu v tejto súvislosti aj ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa účinné od 1. 5. 2014 v zmysle ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premĺčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku (podporne pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015 sp. zn. 3 MCdo 14/2014). Aj z uvedeného zákonného ustanovenia, rovnako ako z ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa zakazujúceho nekalé obchodné praktiky aj po vykonaní obchodnej transakcie (sú nimi pritom aj praktiky v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti. resp. podstatne narušujúce alebo potenciálne narušujúce ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa, čo je súdený prípad) resp. § 7 ods. 5 tohto zákona zakazujúce použitie nekalých obchodných praktík aj v súvislosti s plnením záväzku spotrebiteľa vrátane vymáhania pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy preukazujú opodstatnenosť a dôvodnosť žaloby voči žalovanému.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca mal v spore plný úspech, preto podľa § 255 ods. 1 CSP mu patrí plná náhrada trov konania. Vzhľadom na uvedené súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodol v treťom výroku tohto rozsudku tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník a rovnako samostatným uznesením súd v súlade s § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch rozhodne o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za žalobu vzhľadom na zákonné oslobodenie žalobcu od tejto povinnosti.

51. Toto rozhodnutie okresného súdu bolo vydané po 01.07.2016, t.j. za účinnosti "nového" procesného predpisu - zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, čomu zodpovedá i procesný postup a rozhodovanie okresného súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu (Okresný súd Prešov) na Krajský súd v Prešove, písomne v troch jeho vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods.1 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona a to Exekučného poriadku a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.